

Indianen

De oude man

Lang, lang geleden trok een man door de wereld.
Het was een oude man. Het was een hele oude man.
Hij trok van het zuiden en ging naar het noorden.
Overal waar hij langskwam, maakte hij eerst bergen en prairies en bomen. Daarna maakte hij dieren en vogels.
Natuurlijk werd hij moe van al dat harde werken en toen hij de "Melk-rivier" overgestoken was, ging hij even liggen om uit te rusten.

Een tijdje was de oude man erg tevreden, maar toen voelde hij zich toch wel eenzaam. Hij besloot een vrouw en haar zoon te maken. Hij pakte klei en kneedde twee poppetjes. De oude man sprak: "Wees mensen!". Hij maakte een gat in de aarde en stopte de poppetjes er in. Hij wachtte een dag. Hij groef de poppetjes op en zag dat ze al wat veranderd waren. De oude man sprak: "Sta op en loop". En de mensen deden wat hij zei. Samen met de mensen liep de oude man naar de rivier en daar vertelde hij dat zijn naam Na'pi (oude man) was.

De vrouw vroeg aan Na'pi of de mensen eeuwig zouden blijven leven. De oude man dacht even na en pakte toen een botsplinter van een bizon en wierp die in het water. Hij zei erbij: "Als de botsplinter zinkt, zal er een einde aan jullie leven komen. Dan moeten jullie altijd verdriet over elkaar hebben. Als hij blijft drijven, zullen jullie vier dagen na jullie dood weer levend worden."

Natuurlijk bleef de botsplinter drijven.

"Nee," zei de vrouw. Ze pakte een steen van de oever en zei: "Als deze steen blijft drijven dan zullen we het eeuwige leven hebben en als de steen zinkt, zal er een einde aan ons leven komen."

De oude man knikte en terwijl hij naar de rimpels in het wateroppervlak keek en de steen steeds dieper in het water zag zinken, zei hij: "Je hebt gekozen."